

които съ време могат да се допълнятъ. За по-ясенъ прѣгледъ раз-
прѣдѣлямъ старинитѣ на слѣднитѣ групи:

- I. Крѣпости.
- II. Селища: А. прѣдисторични, Б. исторични.
- III. Водопроводи.
- IV. Рудници — камъноломи.
- V. Пристанища и пжтища.
- VI. Изкуствени издълбнатини въ скалитѣ.
- VII. Постройки.
- VIII. Гробища.
- IX. Могили.

На края прибавямъ азбученъ показателъ.

Географски прѣгледъ.

Порѣчието на Русенския Ломъ завзема една частъ отъ крайду-
навската равнина между $43^{\circ}44'$ — $44^{\circ}40'$ (източно отъ Ферро) и не слиза
по на югъ подъ $43^{\circ}10'$; отъ Балкана е отдѣлено съ мѣстността Тузлукъ.
Ломско е най-широко въ южната си частъ (до 80 км.) и се стѣснява
въ сѣверо-западната си насока между Делиорманскитѣ възвишения и
западнитѣ водораздѣлни височини; на югъ образува три издатки:
а) Горскосѣновска — на изворнитѣ мѣста на р. Шипа Ломъ, б) Ара-
бларска — на Черни Ломъ и в) Карагьозка — на Бѣли Ломъ.

Теренътъ има видъ на хълмисти рѣтлини, върху които нарѣдко
стърчатъ по-високи върхове; той е разбрѣзденъ съ долинитѣ на р. Ломъ
и притоцитѣ ѝ. Срѣднитѣ и долнитѣ части отъ долинитѣ на двѣтѣ
главни рѣки (Черни и Бѣли Ломъ) и долнитѣ течения на нѣкои при-
тоци (Шипа Ломъ, Малки Ломъ, Торлашка рѣка) иматъ особенъ ха-
рактеръ на тѣсни, скалисти и извити тѣснини, които напомватъ доли-
нитѣ „Сапон“ въ Америка.

Като граница на Ломско служатъ вододѣлнитѣ възвишения: на за-
падъ — тия на р. Янтра, на югъ — на Буюкъ-Дере (Голѣма рѣка), на из-
токъ — на рѣкитѣ Враня и Провадийска рѣка, (Камъница или Канара
дере), а на сѣверъ — на сухитѣ Делиормански долове.

Главнитѣ рѣки сж: Черни и Бѣли Ломъ и главнитѣ имъ при-
тоци: Шипа Ломъ и Малки Ломъ.

1. Източниятъ водораздѣлъ (р. Враня и Провадийска рѣка)
се отдѣля отъ западния край на Прѣславската Планина до с. Турхан-